

Nr 1465

Av herrar Björkman och Wennerfors, i anledning av skrivelse från Nordiska rådets svenska delegation med överlämnande av berättelse för rådets adertonde session.

Nordiska rådet har vid sin session i år behandlat frågan om karantänsverksamheten för djur i de nordiska länderna och i en rekommendation (nr 11/1970) till de nordiska ländernas regeringar hemställt att regeringarna måtte undersöka möjligheterna för ett förenhetligande av ländernas karantänsbestämmelser för djur samt för ett samarbete på skilda områden inom karantänsväsendet.

Rådet ansåg såvitt gäller överföring av djur mellan länderna att enhetliga karantänsbestämmelser borde eftersträvas och att en sådan strävan skulle gå i liberaliserande riktning. En förenkling av nuvarande ordning, som i och för sig redan innebär en lättnad i bestämmelserna i jämförelse med vad som gäller för införsel från icke nordiskt land, skulle verksamt kunna bidra till att underlätta resemöjligheterna för personer medförande hundar och katter mellan länderna.

Sedan rådet antog nämnda rekommendation har skärpningar införts i Finlands, Norges och Sveriges karantänsbestämmelser i anledning av att Danmark fattat beslut om att slopa kravet på karantänsförvaring för hundar och katter från rabiessmittade länder och i stället föreskriva vaccination mot sjukdomen. Finland, Norge och Sverige kräver nu 4 månaders karantän för hundar och katter vid införsel och återinförsel från Danmark. Före den 1 mars 1970 gällde ett förenklat tillvägagångssätt med användande av pass vid överföring av hundar och katter mellan de nordiska länderna.

De skärpta reglerna har framkallat starkt missnöje bland många hund- och kattägare. Reaktionen har förmärkts i press, radio och parlament. Den reella verkan av bestämmelsen är t. ex. att danska ägare till sommarhus i Sverige, som tillika är hund- eller kattägare, måste utackordera sitt husdjur i hemlandet under vistelsen i sommarhuset i Sverige. På motsvarande sätt kan en svensk som äger sommarhus i Danmark icke föra med sig sitt husdjur till Danmark, om han icke är beredd att vid återfärden låta djuret stanna fyra månader i karantän.

Nordiska rådets presidium har i anledning av dessa skärpta bestämmelser i skrivelse den 16 mars 1970 till de nordiska regeringarna framhållit att den *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 4 saml. Nr 1465—1469*

företagna ändringen ej är förenlig med det förenhetligande av ländernas karantänsbestämmelser som rådets rekommendation åsyftar.

Vi vill understryka detta presidiets uttalande. Gällande ordning med 4 månaders karantän vid införsel av hundar och katter från Danmark innebär, som framgår av det anförda, en uppenbar olägenhet för många nordbor som önskar resa med hundar och katter mellan länderna. Ett icke oväsentligt antal nordbor reser numera regelbundet mellan länderna. Det måste anses som ett rimligt krav av den som har hemvist i ett land och fritidsbostad i ett annat att obehindrat få medföra hundar och katter vid förflyttning mellan bostäderna.

Överensstämmelse i ländernas karantänsregler måste eftersträvas. Redan före den nu införda skärpningen förelåg skillnader i ländernas regler såvitt gällde införsel av hundar och katter från rabiessmittade länder, i det Danmark krävde sex veckors karantänstid och obligatorisk vaccination, medan övriga nordiska länder hade 4 månaders karantän i motsvarande fall. Skillnaderna i bestämmelserna har blivit alltmer markanta efter det att Danmark slopat karantänkravet. Möjligheten att förenhetliga dessa regler bör undersökas i samband med den allmänna undersökning om harmonisering av ländernas karantänsbestämmelser över huvud taget.

Norge har utsetts vara koordinerande land för arbetet med rådets rekommendation. Med hänsyn till frågans aktualitet bör emellertid saken snarast ägnas uppmärksamhet även från svensk sida.

Det är angeläget att skyndsamma åtgärder vidtages för att åstadkomma erforderliga lättnader för resande mellan de nordiska länderna som medför hund eller katt.

Under återopande av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Nordiska rådets svenska delegations berättelse rörande Nordiska rådets adertonde session i skrivelse till Kungl. Maj:t ville understryka vikten av att de nordiska länderna inför enhetliga karantänsbestämmelser, särskilt såvitt gäller reglerna för resande mellan de nordiska länderna som medför hund eller katt.

Stockholm den 16 oktober 1970

Folke Björkman (m)

Alf Wennerfors (m)
